

Z českých mlýnů

HUMORISTY KARLA TŮMY.

Pytel pro zlost.

"Hromské uši: už mne to s nimi začíná dopalovat!" zabroukal starý Vydra, pan otec na Klábovském mlýně, hezky hlasitě do vousů. Šlak ví, kde si tu natvrdo uhnal; jaký to mívá jindy sluch! Když Windischgraetz 'bumbardýroval Prahu', slyšel to až v křivoklátských lesích a teď? Darma mluvit.

Někdy si arci z toho tak tuze nedělal, příkladně když mlynářka začala dělat kázání, že už zase neví, kdy z té hloupé hospody domů, anebo když spustil ten žhavý Prušák, sládek z panského pivovaru, jak je to v Němcích všechno krásnější a znamenitější než tady v Čechách. Nechal ho zvykle půl hodiny vykládat a žvanit, až když Němec konečně na něho se obrátil se svým: "Hob' ich Recht?" Vydra za všeobecného smíchu: že nerozuměl ani slova.

Také to stálo za groš, že mu dali s porotou pokoj. Ale za to měl dnes dvojnásobný dopal. Byla schůze voličů, pan poslanec přijel a mluvil o té vysoké politice a on nemoh pochytit ani kusa smyslu z celého toho krásného výkladu. Proto se vrátil a broukal jako kalabus. "Nic naplat, stará! už to takhle děle nenechám; na levé už jsem hluchý jako poleno a pravé už mi chvílemi tak zalehá, že sotva už rozeznám, jdou-li mlýny, hučí-li to jez aneb hučí-li to ty?"

"Máš pravdu, nenechávaj to tak," potakovala mlynářka, "už k vůli mně; mohu si s tebou plíce vykfíčet. Zajed' si někde k doktorovi; Břežanský prý je moc šikovný!"

"Eh, co ti zdejší doktoři, to jsou samí kovářkové! Mám-li už někde k vůli těm pitomým uším jet, tož pojedu do Prahy; bez toho jsem tam už kopu let nebyl."

"No, tam tě natáhnou!" křičela se starostlivá věrná polovice. "Pánbůh dobrou noc! jen si začni s pražskými doktory. Vš, že všechno hned řežou; ještě vrátíš se domů bez uší!"

Však — slyšel, neslyšel, Vydra stál na svém jako šroub. Vzpomněl si, že tam má dvě tety; ty budou mít radost, až ho uvidí; bez toho už prý se na něho hněvají, že jim tak dlouho nepsal.

Ale mlynářka, jak uslyšela o pražských tetách, jakoby ji na vidličky bral. "Pánbůh dobrou noc! ty tě teprva ošatí."

"Co povídáš?"

"Abys se tetám ani neukázal," křičela mu nyní do ucha; "takové sraré panny, ty ti toho nahučí do uší, že by člověka zbláznily!"

"I však já si nedám od nikoho nic nahučet," replikoval starý "což pak jsem bezinka? Nedal jsem si radit od bab, nedám si také od starých panen. Ale vidět je chci po letech zase jednou, aby neřekly, že jsem nezdravák a nelída. Zejtra jedu. Schystej jim nějakou pěknou husu; dnes tlučeš? Tedy také hroudu másla, trochu vajec, — či ne; vejce by se roztloukla, — ale bochník chleba, něco sušených hrušek a toho zajíce, co jsem včera stříh. Já přidám něco krupek a trochu ječné na lívanec...."

"Pro boha tě prosím!" vskočila mu mlynářka do řeči a skoro i do očí, "to abys na to vezl fasuněk! Už jim radši nalož celý mlejna a odvez jim to na posvícení!"

"I s tebou!" smál se Vydra. "Ó vy lakomé plemeno ženské! Jedna druhá lžící vody závidí. Tohle by bylo krásné, abych jel do Prahy s prázdnem! Co pak by si o

mne pomyslyly? Reklý by: Tohle je kus bramborového škrobu; ukáže se jednou za Methusalema a kde nic tu nic — jako hladový krajanek! Ještě by mne litovaly, že nejspíš u nás potlouklo."

Mlynářka ale už neslyšela. Povzdechla si jen, že s hluchými bláznými těžká řeč a už koukala, aby byla z čeledníku. Neboť znala Vydru; ještě chvíli mu odmítl, byl by toho pak svatě plný lasuněk.

Přítího rána, jak se rozednilo, už nastalo šukání a šhánění. Pan otec se hořil, napomínal, aby ta "brynda" byla už brzy uvařena, husa doškubána a honil práška brzy na sejpku, brzy do sklepa. Pak se hodil do svátečního kaputu, ale k radě mlynářčině zase jej svičkl, neboť uznal moudře, když by ho ti pražští doktoři spatřili takhle vystrojeného jako nějakého velkostatkáře, že by ho teprv "řizli" do živého.

Káva byla jak čerchmant vřelá, až si jazyk opafil, u košile mu ulit knoflíček... nehoda za nehodou, ale pan otec se nedal zradit. Udeřením sedmém už klusal statečně cestou ušlapanou ode mlejna k stanici a za ním hekal spocený prášek s pytlek napěchovaným jako bacher. Nešťastný pytel!

Cestou ještě to s ním ušlo, ale jen dojeli do Prahy, či vlastně na Smíchov (pan otec totiž a on), už nastala trýzeň a zlost od počátku až do konce. Aby nenadělal zbytečných outrat, chtěl si ho nést sám. Ale toto: oškubat ho mohli ti dotěraví posluhové v pravo i v levo, jak naň dotřáli! To prý by bylo krásné, takový hodný pantáta a nedat jim vydělat; nu a krom toho — pytel byl, ostuda, hanebně těžký. Dobrá, vysadil ho tedy posluhovi na ramena a šlo se to panský. Ale u brány oujezdské druhá zlost. Zastavili mu cestu a co prý má v tom pytli? Darma se dušoval, že to nenese do Prahy na prodej, nýbrž jen na present, nic na plat; musil platit z každé té špetky, od husy až do zajíce, od ječné až do sušených hrušek, akcis. Mohlo být, panečku, za to hezkých pár litrů piva!

Než, každá legrace, utěšoval se Vydra, něco stojí a stoupal statečně z Oujezda po Zeleném trhu, Ostruhovou ulicí na Hradčany; tam totiž dle adresy bydlely ty dobré tety — dvě to nábožné, cudné pany, mezi 40 a 50 lety, které posud sobě říkaly plačky "sirotků". Ulice, číslo domu i patro bylo velmi správně udáno ale když se pan otec s posluhou i pytlek vyšantral v potu tváří do toho potřebného třetího patra, bydlel tam — nějaký německý hejtman na pensi a tedy bydlely už přes čtvrt léta kdesi na Vinohradech! Štěstí ještě, že domovník ve sklepe věděl, kde: na Vršovické silnici, hned vedle Kuchynky.

Pěkné nadělení! Přes celou Prahu se cárat s posluhou a pytlek; a posluha chtěl už sem za donešení zlatku. Což teprv z Hradčan na Kuchynku! Pan otec si vzpomněl na svou starou a honem už raději strkal posluhovi "tvrdý" zlatník, proklínaje pytel do horoucí basy. Ještě dobře, že to šlo hezkou chvíli s vršku; ale když došel na Staré město k Modré štice, měl už té "trošky ze mlejna" na zádech právě tak dost. Vytráveno měl od rána také pořádně, inu, nějaká ta jitřnička a sklenice pražského nemůže škodit. Ale jen vejde s pytlek do šenkovny, už musí mít zlost. Nejprv ho upozorňuje sklepnice, tady že se nesmí houžřovat. Vydra nastříchl ucho a ona dovtipujíc se, křikne mu to do ucha, až se celá šenkovna obrátí. Uhranout ho mohou, jak si ho prohlížejí. A zatím, co se lopotí s tou 'cuckovatou' jitřnicí (v Praze prý vůbec nevědí ani, co to je jitřnice), přichází obejda za obejdou a vyzvídá

i vytahuje rozumy, co že má pantáta dobrého v tom pytli na prodej? Inu, div mu do něho nevtlou! Konečně přijde však přece člověk. Podle všeho student a pan otec miluje studenty. Zve ho k stolu, dává mu zavdat a neví-li, kde by tady byl nějaký moc šikovný doktor na uši! Student mu poví. Vydra si zapíše adresu, pamatuje si dobře, kudy má nejbližší a že je do ordinance ještě lóra času, popíjí s panem studentem o všecko pryč. Jak náleží rozveselen povstává posleze, zaplatí řád a — nešťastný pytel! Teď ho napadlo, jak s ním k tomu doktorovi?

Ale vtipné hlavě studentské není nikdy o radu zle; pan doktor je prý ženat, má tedy svatě kuchyni: "Nuže necháte si ho zatím u kuchařky." To také Vydra udělal; kuchařka doktorovic se sice smála a něco povídala, ale pan otec nedoslechl, co, a že bylo pivo dobré, smál se na hezkou buclatou kuchařku také.

Za to mu ale doktor zase zkažil humor na dobro. Pomůže prý mu, ale že prý to bude trvat dlouho. A když pan otec namítl, to že nemůže potřebovat, že si myslil že páni doktoři v Praze, ti že vedou člověku pomoci hned — tu ho ten milostpán div ze dveří nevybař. Dvě zlatky byly pryč a uši jako dřív!

"Tohle stálo za tu jízdu do Prahy!" reptal ubohý Vydra v předstí pod kůží a šel si už beze smíchu do kuchyně pro pytel. Ale jedva překročil práh, skoprněl jako kapr v žitě. Neboť co spatřil: kuchyně plná dětí, jedno si hraje s husou, druhé se zajícem, třetímu dává milostpaní sušených hrušek a kuchařka zkouší s patrnou zálibou másličko. Ještě štěstí, že bochník nenačali! Pan otec se také po něm bleskem shýbl, a — "s dovolením, to bude mýlka!"... chápál se na rub obráceného pytle.

Scéna k nevypsání. Milostpaní bručí, kuchta cosi švadroní, Vydra vykládá, že si to jen zde mnil uschovat, že to není pro pana doktora, nýbrž pro tety do Vinohrad a historie končí všeobecnou pískou, nějakým tím "opilým trulantem", bouchnutím dveří atd. Nu, vzal to nešť, jen když měl aspoň zase svůj pytel plný.

Rozumí se však, že na tu zlost musil se ještě zastavit u Donáta, ač ne na dlouho, neboť po sv. Václavě už ten boží den se krátí, jako by měl z petrolejního cla sasarsare. Jedva vypil třetí, už se počínalo smrákat a tak tedy hajdy, pytel na bedra a do těch zatrolených Vinohradů!

Tam právě seděly tety jako ty duše samy při kávě a četly "Abendblatt". "Pánbůh s námi! zase mord...!" trne starší, Aurelie. A "mladší" honem vytrhuje jí lístek, aby si také nahnala za ten krejcar na týden hrůzy. "Dějou se to teď věci na světě. Člověk už není ani v pravé poledne na veřejné ulici svým životem hnédlé jist!" "Proto ti pořád říkám, nedá-li nám domácí dělat dvojité dvěře, že se od čtvrtletí stěhuju. Já nemohu úzkostí celé noci spát. Jsme tady už jako na vydrholci, kdyby nás tu někdo..."

Však nedomluvila, nýbrž trhla sebou jakoby ji ušknel had. Co to? Někdo ve dveřích. "Zamkla's dobře?" tetelí se mladší. "Zamkla, ale jen na jeden západ..." "Ticho, Snad to nebylo nic. A přece, teď to zaklepalo zcela zřetelně. "Kdo to?" vykřikne starší.

Z venku nic. "Kdo to?" volá mladší. Opět nic.

Jakoby byl hluchý. Obě stály uprostřed pokoje jako přimražené. "To chtěl zkoušet, je-li někdo doma," šeptá Aurelie scate osyce, která se pokouší, aby rozsvítila lampu. V tom to zabušil na dvěře jako hromobití.

Jakmile to zabušilo na dvěře po čtvrté, otevřely rázem okna i křičely dolů, jakoby jim na hrdlo sahal: "Pomoc! Patrol, zloději!"

Než ani tento pokřik neodstraňuje drzého lupiče, šramotí na klíče, opírajíc se do dveří, chytěje je patrně dříve vypáčit, než přijde pomoc. — Tedy nové válání o pomoc, ještě pronikavější předešlého, až se skutečně lidé přihnou a s lidmi policajty.

Za minutu nastane přede dveřmi tmavých schodech šramot a vřava. Mají ho! Ale lupič se nepochybně brání jako tygr, neboť hlomoz je pořád věští. Konečně se celý chumáč vyvalí z domu — "už ho vedou! — a pohleď, jaký má ranec, co už toho —" však slovo jí uvázlo na rtěch. Lupič s rancem se obrátil, svit lucerny padl na jeho tvář — teta Aurelie poznala strýčka mlynáře!

Blesk z čista jasna nebyl by je mohl více překvapit. "Ale Jesus pane strýčku, to jste vy?" vykřiknou honem z okna a už letí po schodech, zastavují policajty, vysvětlují udýchaně brozný omyl a chtějí strýčkovi padat kolem krku. Ale tento byl konečně teď doopravdy dopálen.

"Vez jsem vám toho dost, ale když jste mi takovouhle ostudu spískaly, nedám vám ani starého kocoura!" zvolal pan otec, a před jejich očima rozdál všecko chudým dětem a babám, obrátil se a vícekrát ho Praha neviděla.

Před mlynářkou ale mlčí s teplou babou po dnešní den.

Horké počasí přináší s sebou často zádech. Dr. Augusta Koeniga hamburské praní té neuh tento odstraní. Právě lze dostati pouze v původním obalu.

Wabash železniční a paroplavební společnost.

Jízdne do všech částí Evropy a zpět v nejlevnějších cenách.

O dobu odjezdu lodí, dratty vystavované do Evropy, aneb jakýkoliv jiné podrobnosti hláste seví úřadovně WABASH dráhy, 141 Farnam ul. (Paxton Hotel Blk, aneb dopište na GEO. N. CLAYTON, 70-tf) Omaha, Neb.

Český stravní dům

ve středu města, u nové pošty a pouze je den block od pouliční káry, vedoucí k výstavisti a po celém městě. Pěkné pokoje a dobrá strava pouze \$1 denně.

4-1m Viktorie Seeley, 212 N. 17. St., Omaha, Neb.

NAVŠTÍVÍTE OMAHU?

Jestli ano, nezapomeňte se zastavit ve skvostně zařízeném hostinci u hotelu

J. ONDRÁČKA

v čísle 1232 jižní 13. ulice.

Mimo výtečné lhotiny a doutníky obdržíte tu veškeré pohodlí, jako v každém hotelu první třídy. Jídla připravována jsou dle způsobu českého i amerického. Hostům z venkova věnuje se zvláštní pozornost a podobného pohodlí jako "u Johna", neuzájdou nikde.

Vyhlášení.

Osobně řízené výlety z Omahy a všech stanic na Union Pacific dráze do Market Lake, Idaho, budou v následujících dnech: 24. srpna, a 14. a 28. září. Výlety tyto pořádaný jsou v zájmu české kolonie právě tam zakládáné. Několik rodin jest tam již usazeno a zabývá se rolnictvím. Sčastně se se jednou z těchto výletů, abyste kraj tento užíli. Navštívte též krajinu, abyste seznali, co vám krajina tato může poskytnouti, kdybyste se tam usadili.

Nyní jest nejlepší doba ku prohlédnutí krajiny a údolí. Za cestu z Omahy tam i zpět čítá se pouze \$35.

Všechny přihlášky adresovány buďtež na 2-T-H-tf.

THE SNAKE RIVER LAND AND IRRIGATION CO., MARKET LAKE, IDAHO.

Dávka

pravého léku v pravý čas předělá mnohé vážné nemoci i nákolikaletému trápení. Najice láhet starého krácarso-německého prostředku

DRA. PETRA HOBOKO

po ruce, budete připraveni pro nejtěžší část případ. Ono jest rychlé v působení, spolehlivé co do výsledků a trvalé v účincích při všech chorobách, způsobených nečistou krví, jako

krvácení, vyrážky, rýmy, hlázi, trudech, rži, raku a rakoviných zrůstů, houli a všeho druhu kožních nemocí.

Není na prodej u lékárníků, nýbrž jedině u zvláštních jednatelů. Není-li k dostání ve vašem okolí, dopište na

Dr. Peter Fahrney, 112-114 S. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

BEROUN

"králem všech krajín — vhodných — K MLÉKAŘENÍ

PROČ?

Poněvadž jest to přirozená krajina lučinatá. Všechny druhy travin, divokých i obýčejných, rostou tam v hojnosti.

Jest tu přistěší pro dobytek, dříví ku stavbě, dobrá čistá voda a nestává nebezpečí ztráty úrody následkem sucha.

Trhy jsou na blízku, jelikož jest pouze 69 mil do St. Paul a Minneaplis a 63 mile do Duluth a Superior.

Beroun jest již nyní přední českou osadou v krajině a během času stane se mlékařením jednou z nejobhatších.

Připojte se k osadě této nyní, dokud St. Paul & Duluth železniční společnost prodává pozemky lacino na sečkanou pět až deset roků.

O mapy a podrobnosti pište na:

JOSEPH CHALUPSKÝ, Local Correspondent, BEROUN, MINN.

aneb na: HOPEWELL CLARKE, Land Commissioner, ST. PAUL, MINN.

Hst Dec. 31)

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.

Vagnerovy Buřetové Spací Vozy a volné pohovkové vozy na všech vlacích.

Nejlepší dráha do všech míst Kansas, Indiánském území, Texasu, Mexiku a na Pacifickém pobřeží. Jde přímo do

Denison, Sherman, Greenville, Dallas, Ft. Worth, Hillsboro, Wazahachia, Waco, Temple, Belton, Taylor, Gainesville, Lockhart, Henrietta, San Marcos, La Grange, Denton, Alvarado, HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN A SAN ANTONIO.